

Benvolgut Rector, benvolguts companys claustrals.

Estem vivint uns moments al meu parer històrics a Catalunya i a Espanya, en els que la Universitat de Barcelona com a institució essencial de Catalunya, hi ha de participar. Independentment de la posició ideològica de cadascú, independentista o no, o de l'origen (en el meu cas provinc d'herència murciana i andalussa, d'aquí els cognoms de Garcia i Fernàndez, sí bé amb un nom propi de "integració", Jordi) en el que sí hauríem d'estar d'acord tots és que estem vivint moment històric.

Tantmateix, siguem independentistes o no, la llibertat d'opinió no es discutible, en qualsevol aspecte. Em dedico a la Genètica i l'Evolució, i no en sé massa de lleis, però pel que em va ensenyar una eminent professional del camp, "la màgia de la nostra professió és fer una interpretació imaginativa de la llei". La justícia no és una ciència exacte, i per tant qualsevol decisió, presa per persones, jutges o no, inclou una interpretació amb la qual qualsevol persona o institució pot estar en acord o en desacord, i pot manifestar-ho. I en aquest moment, la Universitat de Barcelona ha de manifestar-se clarament. Les opcions anomenades per altres ponents de "neutralitat" o "equidistància" que, al meu parer, ha seguit el rectorat els darrers dos anys, són inadmissibles. Prefereixo l'expressió d'una altra experta del camp del dret, que empra la paraula "mullar-se". I, amb el que estic sens dubte d'acord és amb la seva expressió : "no mullar-se, es mullar-se". Benvolgut rector, no s'està mullant, i per tant, s'està mullant.

Critico que el Rector i l'equip de direcció no "s'ha mullat", ni a nivell d'equip de direcció ni a nivell de consell de govern, fent una política d'equidistància o de "no mullar-se", que és al meu parer inacceptable, i sovint amb l'actitud de "tirar pilotes fora", com en les darreres directrius al professorat sobre la docència, el mateix dia de la sentència.

Benvolgut Rector, soc només un professor investigador de la UB, cap de departament, membre del Consell de Govern i d'aquest Claustre, i com a tal li demano, davant del moment històric que viu Catalunya, que vostè, com a màxim representant de la Universitat de Barcelona, "es mulli".

Jordi Garcia-Fernàndez